

Good.

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 536
din 28.01. 2008

Dosar nr: 389/2007

Petiția nr: 7348 din data de 17.07.2007

I .Petent: B V din

II. Numele și reședința reclamatului.

Nu este indicat.

Obiect:

Afectarea nivelului de trai din cauza pensiei mici calculată în funcție de gradul său de invaliditate.

III. Procedura citării.

Prin emiterea citațiilor cu nr. 9969-9972 pentru data de 18.10.2007, a fost îndeplinită cerința citării părților.

IV. Susținerile părților

Petentul sesizează consiliul cu privire la următoarele aspecte:

1. Este pensionat medical din anul 1999.
2. Pînă în dec. 2006 a fost încadrat în gradul II medical, după care a fost încadrat în gradul III.
3. Are o pensie de 208 lei din care trebuie să-și procure medicația necesară .
4. Restul de bani ce îi mai rămân nu sunt suficienți pentru un trai decent.
5. Pornind de la situația sa, adresează consiliului întrebarea „dacă se poate adresa Asociației de Handicapați”.

Ulterior datei stabilite pentru citare petentul a depus un punct de vedere din care rezultă:

1. Comisia medicală de evaluare și încadrare în grad de handicap Neamț a refuzat încadrarea sa în grad de handicap, conform Certificat nr.37903 din 22 10 2007.
2. Începînd cu data de 01 12 2007 a fost scos din calitatea de pensionat medical, din motive fabricate.

Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, prin adresa nr. 13135/23.10.2007, a precizat următoarele:

1. Încadrarea în grade de invaliditate se face în baza HG nr. 400/2001 pentru aprobarea criteriilor și normelor de diagnostic clinic, diagnostic funcțional și de evaluare a capacității de muncă.
2. Procedura specială de încadrare și menținere în grade de invaliditate stabilește traseul de urmat în vederea pensionării de invaliditate precum și posibilitatea contestării deciziilor adoptate în procesul de propunere, avizare, menținere sau schimbarea gradului de invaliditate sau chiar depensionării.
3. Având în vedere procedura specială de încadrare și menținere în grade de invaliditate, situația petentului nu este discriminatorie.

Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale, prin adresa nr. 11.098/02.10.2007, a precizat următoarele:

1. I s-a răspuns petentului prin adresa nr. 727/RP//04.09.2007.
2. Petentul, în funcție de starea sa de sănătate, poate cere revizuirea sa medicală.
3. Decizia asupra capacității sale de muncă poate fi contestată în termen de 30 de zile de la data emiterii.

Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap, prin adresa nr. 9051/30.08.2007, precizează următoarele:

1. I s-a răspuns petentului prin adresa nr. 8533/AC/17.08.2007.
2. Termenul în care petentul putea contesta Certificatul de încadrare în grad de handicap, a fost depășit în ianuarie 2007.
3. Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap nu are calitatea de a se pronunța cu privire la încadrarea în grad de handicap ori la acordarea asistentului personal.

V. În drept.

Având în vedere :

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

Curtea Constituțională a României a statuat cu valoare de principiu că „principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență. (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27 decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 și altele) În același sens, cu referire la interpretarea și aplicarea prevederilor art.16 alin.1 și 2 din Constituție, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994 Plenul Curții Constituționale a statuat că „Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ, mai multe condiții :

1.Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile).

În cauza de față petentul nu a fost supus unui tratament diferențiat în urma căruia să fi fost exclus sau restricționat de la procedura de încadrare în grad de handicap.

2.Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

După cum nici petentul nu scoate în evidență un anumit criteriu care să fi stat la baza tratamentului discriminator nici Colegiul director nu identifică un astfel de criteriu.

3.Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare;

În opinia Colegiului director aplicarea prevederilor legale referitoare la procedura de încadrare în gradele de handicap, de către factorii implicați în această procedură, nu are caracter discriminator.

4.Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.

Trebuie astfel avut în vedere faptul că deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul din criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, dar trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în acest articol de lege.

Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

În acest sens, O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare prevede expres care sunt faptele și actele de discriminare, precum și criteriile de discriminare.

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga în drepturi altor autorități sau instituții publice și să cenzureze, din punct de vedere al legalității, activitatea acestora.

Având în vedere considerentele reținute de Colegiul Director, în temeiul art. 20 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1, Modalitatea prin care petentul a fost încadrat în gradul de handicap precum și revizuirile la care a fost supus nu au fost rezultatul unui tratament discriminator, conform O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;

2. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

1. Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

DEZIDERIU GERGELY

IONIȚĂ GHEORGHE

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU

PANFILE ANAMARIA

TRUINEA ROXANA PAULA

Data redactării 04. 02. 2008

